

2018**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI I PRACY¹⁾**

z dnia 31 sierpnia 2004 r.

w sprawie warunków i trybu refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia i doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, przyznawania bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej i refundowania kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa oraz wymiaru dopuszczalnej pomocy

Na podstawie art. 46 ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) warunki i tryb dokonania przez starostę ze środków Funduszu Pracy:

- a) refundacji pracodawcy kosztów wyposażenia i doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego,
- b) przyznania bezrobotnemu jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej,
- c) refundacji bezrobotnemu kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa dotyczących podjęcia działalności gospodarczej, o której mowa w lit. b;

2) wymiar dopuszczalnej pomocy.

§ 2. 1. Pracodawca zamierzający wyposażyć i doposażyć stanowisko pracy dla skierowanego bezrobotnego może złożyć do starosty właściwego ze względu na miejsce położenia tego stanowiska pracy wniosek o refundację ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, określający:

1) oznaczenie pracodawcy, w tym:

- a) numer w krajowym rejestrze podmiotów gospodarki narodowej REGON,
- b) numer identyfikacji podatkowej NIP,
- c) oznaczenie formy prawnej;

2) liczbę stanowisk pracy dla skierowanych bezrobotnych;

3) kalkulację wydatków dla poszczególnych stanowisk pracy oraz źródła ich finansowania;

4) kwotę kosztów wyposażenia i doposażenia stanowisk pracy;

5) szczegółową specyfikację i harmonogram zakupów wyposażenia i doposażenia stanowiska pracy, w tym środków niezbędnych do zapewnienia zgodności stanowisk pracy z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymaganiami ergonomii;

6) rodzaj pracy, jaka będzie wykonywana przez skierowanych bezrobotnych na stanowiskach pracy;

7) wymagane kwalifikacje i inne wymagania niezbędne do pracy, jakie powinni spełniać bezrobotni skierowani przez powiatowy urząd pracy;

8) kwotę poniesionych w okresie 24 miesięcy kosztów z tytułu zatrudnienia skierowanych na stanowiska pracy bezrobotnych obejmujących wypłatę wynagrodzeń brutto oraz opłaconych od tych wynagrodzeń składek na ubezpieczenia społeczne;

9) liczbę zatrudnionych w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy pracowników w poszczególnych 12 miesiącach poprzedzających złożenie wniosku;

10) podpis osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania pracodawcy.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, pracodawca dołącza oświadczenia o:

1) niezaleganiu z opłacaniem składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych;

2) niezaleganiu z opłacaniem innych danin publicznych;

3) nieposiadaniu nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych;

4) nieotrzymaniu w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku pożyczki ze środków Funduszu Pracy na utworzenie dodatkowych stanowisk pracy, a w przypadku jej otrzymania — o dotrzymaniu warunków umowy i spłacie pożyczki;

5) spełnianiu warunków określonych w rozporządzeniu do otrzymania wnioskowanej refundacji na

¹⁾ Minister Gospodarki i Pracy kieruje działem administracji rządowej — praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki i Pracy (Dz. U. Nr 134, poz. 1428).

wyposażenie lub doposażenie stanowiska lub stanowisk pracy.

§ 3. 1. Wniosek o refundację kosztów wyposażenia i doposażenia stanowisk pracy może być przez starostę uwzględniony, z zastrzeżeniem § 8—14, w przypadku spełniania przez pracodawcę łącznie następujących warunków:

- 1) w okresie 12 miesięcy poprzedzających złożenie przez pracodawcę wniosku nie uległa zmniejszeniu liczba zatrudnionych pracowników, chyba że wynikało to z sezonowości produkcji lub usług;
- 2) pracodawca nie zalega z opłacaniem składek i innych danin publicznych, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1 i 2, oraz nie posiada nieuregulowanych w terminie zobowiązań, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 3;
- 3) w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku pracodawca nie otrzymał ze środków Funduszu Pracy pożyczki na utworzenie dodatkowych stanowisk pracy, a w przypadku jej otrzymania — dotrzymał warunków umowy i spłacił pożyczkę;
- 4) spełnia warunki, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 5.

2. O uwzględnieniu lub odmowie uwzględnienia wniosku starosta powiadamia pracodawcę w formie pisemnej w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku i innych niezbędnych do jego rozpatrzenia dokumentów.

§ 4. 1. Refundacja ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia i doposażenia stanowisk pracy jest dokonywana przez starostę, na wniosek pracodawcy po przedłożeniu rozliczenia poniesionych kosztów, zatrudnieniu na tych stanowiskach skierowanych bezrobotnych oraz spełnieniu warunków określonych w zawartej umowie.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna być zawarta na piśmie pod rygorem nieważności oraz zawierać zobowiązanie pracodawcy do zwrotu w ciągu 30 dni dokonanej refundacji wraz z odsetkami ustawowymi, w przypadku naruszenia przez pracodawcę warunków umowy.

§ 5. 1. Bezrobotny zamierzający podjąć działalność gospodarczą może złożyć do starosty właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu wniosek o przyznanie ze środków Funduszu Pracy jednorazowo środków na jej podjęcie.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, określa:

- 1) kwotę wnioskowanych środków;
- 2) rodzaj działalności gospodarczej, którą bezrobotny zamierza podjąć;
- 3) kalkulację kosztów związanych z podjęciem działalności, źródła ich finansowania oraz wskazanie

działań podjętych na rzecz podjęcia działalności, dotyczących w szczególności pozyskania lokalu, uzyskania niezbędnych pozwoleń oraz odbycia szkoleń;

- 4) szczegółową specyfikację i harmonogram zakupów w ramach wnioskowanych środków;
- 5) przewidywane efekty ekonomiczne prowadzenia działalności gospodarczej.

3. Do wniosku bezrobotny dołącza oświadczenie o:

- 1) niekorzystaniu dotychczas ze środków Funduszu Pracy lub innych funduszy publicznych na podjęcie działalności gospodarczej lub rolniczej;
- 2) spełnianiu warunków określonych w rozporządzeniu do otrzymania środków na podjęcie działalności gospodarczej oraz refundację kosztów, o których mowa w ust. 5.

4. Bezrobotny zamierzający przystąpić do istniejącej spółdzielni socjalnej dołącza do wniosku pisemną informację tej spółdzielni o:

- 1) przyjęciu bezrobotnego do spółdzielni socjalnej jako członka, po wniesieniu wpłaty w wysokości określonej w tej informacji;
- 2) niezaleganiu przez spółdzielnię socjalną z opłacaniem składek i innych danin publicznych, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1 i 2, oraz nieposiadaniu nieuregulowanych w terminie zobowiązań, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 3.

5. Bezrobotny zamierzający podjąć działalność gospodarczą może we wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskować także o refundację kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa dotyczących tej działalności.

§ 6. 1. Wniosek o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej może być przez starostę uwzględniony, z zastrzeżeniem § 8 ust. 2, w przypadku spełniania przez bezrobotnego następujących warunków:

- 1) w okresie 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, szkolenia, przygotowania zawodowego w miejscu pracy, wykonywania prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 2) nie otrzymał dotychczas pożyczki z Funduszu Pracy lub z innych funduszy publicznych środków na podjęcie działalności gospodarczej lub rolniczej;
- 3) spełnia warunki, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001);

4) spółdzielnia socjalna, do której ma zamiar przystąpić, nie zalega z opłacaniem składek i innych danin publicznych, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1 i 2, oraz nie posiada nieuregulowanych w terminie zobowiązań, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 3.

2. O uwzględnieniu lub odmowie uwzględnienia wniosku starosta powiadamia bezrobotnego w formie pisemnej w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku i innych niezbędnych do jego rozpatrzenia dokumentów.

§ 7. 1. Przyznanie bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej jest dokonywane na podstawie umowy zawartej na piśmie pod rygorem nieważności i spełnieniu przez bezrobotnego warunków w niej określonych.

2. Umowa o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej zawiera w szczególności zobowiązanie bezrobotnego do:

1) udokumentowania i rozliczenia, w określonym w umowie terminie, wydatkowania zgodnie z przeznaczeniem środków otrzymanych przez bezrobotnego;

2) zwrotu wraz z odsetkami ustawowymi, w ciągu 30 dni od dnia otrzymania wezwania starosty, w przypadku wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem przyznanych środków, prowadzenia działalności przez okres krótszy niż 12 miesięcy lub naruszenia innych warunków umowy.

3. Umowa, o której mowa w ust. 2, może przewidywać refundację ze środków Funduszu Pracy do 80 % udokumentowanych kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa dotyczących podejmowanej działalności gospodarczej, nie wyższych jednak niż w wysokości przeciętnego wynagrodzenia, poniesionych w okresie od dnia zawarcia umowy do dnia rozpoczęcia działalności gospodarczej.

§ 8. 1. Refundacja ze środków Funduszu Pracy, o której mowa w § 1 pkt 1 lit. a, zwana dalej „pomocą na zatrudnienie”, jest pomocą publiczną na tworzenie stanowisk pracy lub rekrutację pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, o których mowa w art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2204/2002 z dnia 5 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia (Dz. Urz. WE L 337 z 13.12.2002).

2. Przyznane bezrobotnemu środki z Funduszu Pracy, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. b i c, stanowią pomoc de minimis w rozumieniu art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis i są udzielane zgodnie z przepisami tego rozporządzenia.

3. Pomoc na zatrudnienie może być udzielona, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

1) utworzenie stanowiska pracy i zatrudnienie na nim bezrobotnego stanowić będzie wzrost netto liczby zatrudnionych pracowników zarówno w zakładzie, jak i w całym przedsiębiorstwie w porównaniu do przeciętnej liczby zatrudnionych w okresie ostatnich 12 miesięcy;

2) udział własny pracodawcy w kosztach zatrudnienia skierowanego bezrobotnego będzie wynosić co najmniej 25 %, przy czym przez udział własny rozumie się środki, które nie zostały uzyskane przez pracodawcę w związku z otrzymaną wcześniej pomocą publiczną, w szczególności w formie kredytów preferencyjnych, dopłat do oprocentowania kredytów, czy gwarancji lub poręczeń udzielonych na warunkach korzystniejszych niż oferowane na rynku;

3) utworzone stanowisko pracy będzie utrzymane przez okres co najmniej trzech lat, a w przypadku małych i średnich pracodawców — dwóch lat.

§ 9. 1. Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą na zatrudnienie zalicza się ponoszone przez pracodawcę przez okres 24 miesięcy koszty z tytułu zatrudnienia skierowanych na utworzone stanowiska pracy bezrobotnych, obejmujące koszty wynagrodzeń brutto i składek na ubezpieczenia społeczne.

2. Maksymalna intensywność pomocy publicznej udzielanej na tworzenie stanowisk pracy wynosi:

1) 30 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą — dla podregionów: 42 — m. Poznań i 22 — m. Warszawa;

2) 40 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą — dla podregionów: 4 — m. Wrocław, 17 — m. Kraków oraz 30 — Gdańsk — Gdynia — Sopot;

3) 50 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą — dla pozostałych podregionów.

3. Podregiony, o których mowa w ust. 2, określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2000 r. w sprawie wprowadzenia Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS) (Dz. U. Nr 58, poz. 685, z późn. zm.²⁾).

§ 10. 1. W przypadku pracodawców będących małymi i średnimi przedsiębiorstwami w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001), zmienionego rozporządzeniem

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 12, poz. 101, z 2002 r. Nr 34, poz. 311, Nr 177, poz. 1458 i Nr 191, poz. 1594, z 2003 r. Nr 208, poz. 2021 oraz z 2004 r. Nr 98, poz. 998.

nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. (Dz. Urz. WE L 63 z 28.02.2004), maksymalną intensywność pomocy na utworzenie stanowiska pracy zwiększa się o 15 punktów procentowych brutto, pod warunkiem że całkowita intensywność pomocy netto nie przekroczy 75 %.

2. Jeżeli utworzenie stanowiska pracy jest związane z realizacją dużego projektu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 16 ustawy z dnia 20 marca 2002 r. o finansowym wspieraniu inwestycji (Dz. U. Nr 41, poz. 363, z późn. zm.³⁾), pomoc publiczna na utworzenie stanowisk pracy przewidziana w rozporządzeniu łącznie z inną pomocą uzyskaną przez pracodawcę w związku z tym projektem inwestycyjnym nie może przekroczyć maksymalnej wielkości pomocy ustalonej dla tego projektu.

§ 11. 1. Pomoc na zatrudnienie dotycząca bezrobotnych znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, o których mowa w art. 5 rozporządzenia nr 2204/2002 Komisji (WE) z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia, zwana dalej „pomocą na rekrutację pracowników”, może być udzielana także wówczas, jeżeli nie spowoduje to wzrostu netto liczby pracowników w danym zakładzie, pod warunkiem że stanowisko lub stanowiska pracy zostały zwolnione w następstwie rozwiązania stosunku pracy z inicjatywy pracownika lub na mocy porozumienia stron, rozwiązania stosunku pracy w związku z przejściem na emeryturę, obniżeniem wymiaru czasu pracy na mocy porozumienia stron lub rozwiązaniem z pracownikiem stosunku pracy bez wypowiedzenia z powodu ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych, a nie w wyniku redukcji etatów.

2. Pomoc na rekrutację pracowników jest udzielana, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) intensywność pomocy brutto nie przekroczy 50 % kosztów wynagrodzeń brutto i składek na ubezpieczenia społeczne osób bezrobotnych przez jeden rok od dnia zatrudnienia skierowanego przez powiatowy urząd pracy bezrobotnego;
- 2) skierowany bezrobotny lub bezrobotni będą uprawnieni do nieprzerwanego zatrudnienia przez okres co najmniej 12 miesięcy w pełnym wymiarze czasu pracy, a pracodawca może rozwiązać z nimi umowę o pracę tylko w przypadku naruszenia przez te osoby obowiązków pracowniczych.

§ 12. 1. Pomoc na zatrudnienie może być udzielana łącznie z inną pomocą lub wsparciem ze środków Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą na utworzenie stanowisk pracy, jeżeli łączna wielkość pomocy nie przekroczy maksymalnych intensywności pomocy, o której mowa w § 9 ust. 2.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 141, poz. 1177, z 2003 r. Nr 159, poz. 1537 oraz z 2004 r. Nr 123, poz. 1291 i Nr 173, poz. 1808).

2. Pomoc na zatrudnienie, udzielona na podstawie rozporządzenia, może być udzielana łącznie z inną pomocą lub wsparciem ze środków Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do:

- 1) kosztów inwestycji, w związku z którą tworzone są nowe stanowiska pracy, jeżeli realizacja tej inwestycji nie została zakończona w momencie utworzenia tych stanowisk pracy lub zatrudnienie na tych stanowiskach nastąpi w ciągu trzech lat od dnia zakończenia inwestycji, lub
- 2) kosztów zatrudnienia związanego z tą inwestycją lub w odniesieniu do innego zatrudnienia związanego z tą inwestycją,

o ile łączna wielkość pomocy nie przekroczy maksymalnych intensywności pomocy regionalnej na inwestycje.

3. Jeżeli pracodawca korzysta jednocześnie z pomocy publicznej na nowe inwestycje oraz z pomocy na zatrudnienie związane z daną inwestycją, maksymalną dopuszczalną wielkość pomocy oblicza się jako iloczyn dopuszczalnej intensywności, o której mowa w § 9 ust. 2, i wyższej kwoty kosztów nowej inwestycji albo dwuletnich kosztów z tytułu zatrudnienia pracowników.

4. Pomoc na zatrudnienie, o której mowa w rozporządzeniu, może być udzielana pracodawcy, jeżeli wraz z inną pomocą otrzymaną przez niego w okresie kolejnych trzech lat, na podstawie niniejszego rozporządzenia, nie przekracza równowartości 15 mln euro brutto.

§ 13. Przepisów rozporządzenia dotyczących pomocy na zatrudnienie nie stosuje się:

- 1) do pomocy w sektorze budownictwa okrętowego, górniczym oraz w transporcie;
- 2) w odniesieniu do działalności związanej z eksportem, jeśli pomoc jest bezpośrednio związana z ilością eksportowanych produktów, utworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub innymi wydatkami bieżącymi związanymi z działalnością eksportową;
- 3) do pomocy uwarunkowanej pierwszeństwem użycia towarów produkcji krajowej przed towarami importowanymi.

§ 14. Przepisy § 8—13 mają zastosowanie do beneficjentów pomocy w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. Nr 123, poz. 1291).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.